

## Μυρίζει Θεό..!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Φωτο:thestar.com

Η δύναμη της προσευχής

Ένας κρύος αέρας του Μαρτίου έφερε μια μυρωδιά θανάτου, τη νύχτα στο Ντάλας του Τέξας, καθώς έφτανε ο γιατρός. Μπήκε στο δωμάτιο της Diana Blessing, που ακόμη βρισκόταν υπό την εμπειρία της αναισθησίας απ' την επέμβαση. Ο σύζυγός της, ο David, κρατούσε το χέρι της περιμένοντας τις τελευταίες ειδήσεις.

Εκείνο το απόγευμα στις 10 Μαρτίου το 1991, οι επιπλοκές ανάγκασαν την Diana να υποβληθεί σε καισαρική τομή μετά από 24 εβδομάδες κύησης, ώστε να γεννηθεί η κόρη του ζευγαριού, η Dana Lu Blessing. Με 12 ίντσες ύψος και βάρος μόλις 714 γραμμάρια, γνώριζαν ήδη ότι ήταν επικίνδυνα πρόωρη. Οι λέξεις του γιατρού έπεσαν σαν βόμβα :

- Δεν πιστεύω ότι θα τα καταφέρει, είπε, όσο πιο μαλακά μπορούσε. Υπάρχουν μονάχα 10% των πιθανοτήτων να περάσει τη νύχτα και ακόμη κι αν το καταφέρει, το μέλλον της θα είναι πολύ σκληρό.

Με βαθύ το αίσθημα της δυσπιστίας, ο David και η Diana άκουγαν το γιατρό να περιγράφει τα καταστροφικά προβλήματα, που η Dana θα έπρεπε να αντιμετωπίσει αν επιζούσε. Ποτέ δεν θα περπατούσε, ποτέ δεν θα μιλούσε, ίσως να ήταν τυφλή και σίγουρα θα ήταν επιρρεπής σε άλλες καταστροφικές συνθήκες από εγκεφαλική παράλυση, πλήρη διανοητική καθυστέρηση, κ.τ.λ.

- Όχι! Όχι! Ήταν το μοναδικό που η Diana μπορούσε να πει.

Εκείνη και ο David μαζί με τον πεντάχρονο γιο τους ονειρεύονταν για πολύ καιρό την ημέρα που θα είχαν μία κόρη για να δημιουργήσουν μια οικογένεια τεσσάρων ατόμων. Τώρα, σε μερικές ώρες, το όνειρο διαλυόταν.



Στο πέρασμα των επόμενων ημερών, δημιουργήθηκε μια νέα αγωνία για τον David και την Diana. Επειδή το νευρικό σύστημα της Dana ήταν ουσιαστικά «ακατέργαστο», το πιο ελαφρύ φιλί ή χάδι μονάχα αύξαιναν τη δυσφορία της, έτσι δεν μπορούσαν να φέρουν την κόρη τους στο στήθος για να της προσφέρουν τη δύναμη της αγάπης τους.

Το μόνο που μπορούσαν να κάνουν, καθώς η Dana αγωνιζόταν μόνη της κάτω από το υπεριώδες φως στο κουβάρι των σωλήνων και των καλωδίων, ήταν να προσεύχονται στον Θεό, ώστε να βρισκόταν κοντά στην πολύτιμή τους κόρη.

Δεν υπήρξε στιγμή που η Dana να είχε καλύτερέψει.

Αλλά καθώς περνούσαν οι εβδομάδες, έπαιρνε αργά μερικά γραμμάρια.

Η Dana έφτασε τους δύο μήνες ζωής και οι γονείς της μπόρεσαν να την αγκαλιάσουν για πρώτη φορά.

Και δύο μήνες μετά, οι γιατροί συνέχιζαν τα δύσκολα προσδόκιμα ζωής, πολύ λιγότερο απ' το να ζήσει μια φυσιολογική ζωή που ήταν κάτι εντελώς αδύνατο. Η Dana έφυγε απ' το νοσοκομείο για το σπίτι, όπως είχε προβλέψει η μητέρα της.

Πέντε χρόνια μετά, όταν η Dana ήταν ένα μικρό αλλά ζωηρό κορίτσι, με λαμπερά, γκρι μάτια και μία αδιαμφισβήτητη όρεξη για ζωή, δεν έδειχνε κάποιο σύμπτωμα καμίας βλάβης νοητικής ή σωματικής, απλώς ήταν ό,τι μπορεί ένα κοριτσάκι να είναι και με το παραπάνω. Αλλά αυτή η χαρούμενη κατάληξη δεν είναι το τέλος της ιστορίας.

Ένα απόγευμα, το καλοκαίρι του 1996, κοντά στο σπίτι της, στο Irving του Texas, η Dana καθόταν στην αγκαλιά της μαμάς της, στις κερκίδες ενός γηπέδου, ενώ ο αδερφός της ο Dustin εξασκούσαν στο baseball.

Ως συνήθως, η Dana δεν σταματούσε να μιλάει με τη μαμά της και πολλοί ενήλικοι κάθονταν κοντά όταν ξαφνικά σώπασε. Σταυρώνοντας τα χέρια της στο στήθος, η μικρή Dana την ρώτησε :

- Το μυρίζεις αυτό;

Οσφρίζοντας τον αέρα και ανιχνεύοντας ότι έφτανε μια καταιγίδα, η Diana της απάντησε:

- Ναι, μυρίζει βροχή.

Η Dana έκλεισε τα μάτια της και ξαναρώτησε:

- Το μυρίζεις αυτό;

ι

Για άλλη μια φορά η μαμά της απάντησε:

- Ναι, νομίζω ότι θα βραχούμε, μυρίζει βροχή.

Η Dana κούνησε το κεφάλι, χάιδεψε τους λεπτούς ώμους της με τα χέρια και είπε δυνατά:

- Όχι, μυρίζει Εκείνον. Μυρίζει όπως ο Θεός όταν βάζεις το κεφάλι σου στο στήθος Του.

Δάκρυα βγήκαν απ' τα μάτια της Diana, ενώ η Dana χαρούμενη πήγαινε να παίξει με τα άλλα παιδιά.

Πριν αρχίσει η βροχή, τα λόγια της κόρης της επιβεβαίωσαν αυτό που η Diana και όλα τα μέλη της εκτεταμένης οικογένειας Blessing γνώριζαν, τουλάχιστον στις καρδιές τους.

Σ' όλες εκείνες τις μακρές ημέρες και νύχτες στους πρώτους μήνες ζωής της, όταν τα νεύρα του κοριτσιού ήταν αρκετά ευαίσθητα όπως και να την άγγιζαν, ο Θεός αγκάλιαζε την Dana στο στήθος Του και ήταν το άρωμα της αγάπης Του αυτό που εκείνη θυμόταν τόσο καλά.

Η αγάπη Του Θεού είναι σαν τον ωκεανό, μπορούμε να δούμε την αρχή του, αλλά όχι το τέλος.

**Πηγές:** [orthodoxigynaika.blogspot.gr](http://orthodoxigynaika.blogspot.gr) - [votegreece.gr](http://votegreece.gr)